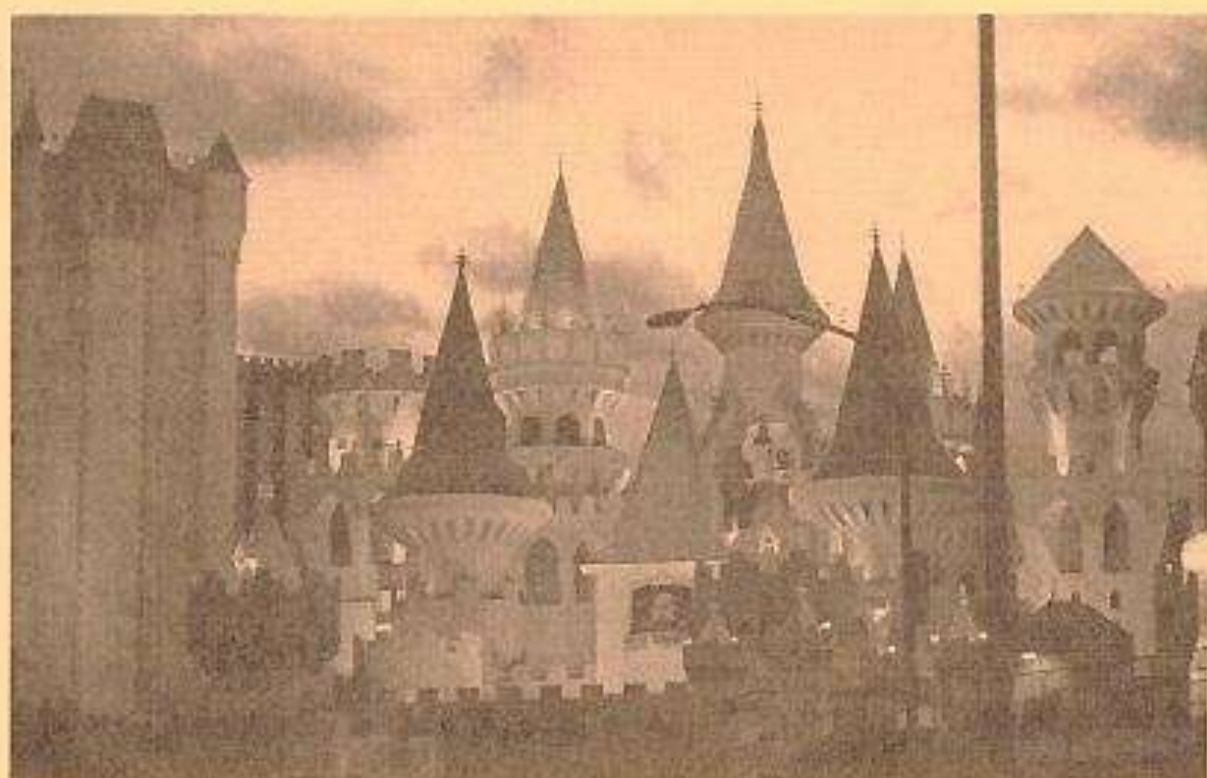

Величко Георгиев

НА ЧУЖДА ЗЕМЯ

Нова Загора

...Не бих се одързостил да
разкажа всичко, което имах
възможност да видя на чужда
земя, като красота и необхватност.
Само Вие бихте могли със своите
очи да се уверите в това, както
подобава...

6.30 часа самолетът на Боинг 707 на компания „Хемус Еър“ набира скорост на Софийската гара и след броени секунди се отделя от пистата и поема курс към Лондон. След кратките указания, които се извършват задължително, самолетът е набрал височина и лети над облаците. А те отгоре изглеждат като узрял и разпукан памук. След два часа летене някои от пътниците заспиват. Бодърстват само ония като мене, на които им предстои много летене със самолет. Информаторката съобщава:

Височина на полета 900 метра, скорост на движение 770 км/ч. След три часа ще кацнем в Лондон. Летището е най-голямото в света. На всеки две секунди излита или каца самолет.

Не зная точно над коя страна бяхме, когато се проясни, за да забележим река Дунав, която криволичеше по пътя си към Черно море. Гледката бе красива. На споменатата височина Боингът сякаш беше спрял. Само шумът от двигателите напомняше за живота на това огромно чудовище, което ни пазеше от какви ли не злини.

Какво ли би казал Алеко Константинов, ако пътуваше сега. Вероятно неговата възхита щеше да бъде като оная, когато е видял Ниагарския водопад.

На летище Хийтроу кацнахме в 10 часа българско време. След няколко часа престой отново сме на услугите на фирма „Вършинг Атлантик“, за да пристигнем на същия ден в 17.30 ч. на едно от летищата на Лос Анжелис. Ще кажа още няколко думи за този гигант. При навлизането му в турбулентна зона потрепери няколко секунди и отново успокои летенето си. Това показва колко надеждно и сигурно вози, с отличен обслужващ персонал.

Среща на българи земляци

Както всяка година, така и тази се провежда традиционна среща в околностите на град Лейк Форест в Тъстини ранч парк с живеещите и работещите в Лос Анжелис и близките градове по повод празника на Америка – Деня на благодарността. Не присъстваха всички на тържеството поради това, че всеки си има своите предпочитания към определен празник. Дойдоха около 100 човека с жените и децата си. Отново се почувствах на своя земя. Имах чувството, че изживявам някаква веселба. Говореше се на български език. Имаше представители от София, Пловдив, Хасково, Сливен, Стара Загора и разбираемо е от Нова Загора. На масите се разположиха множество млечни салати, сух таратор, баници, тиквеници и много сладки, приготвени от домакините, газирана и минерална вода и традиционните печени пуйки, пълнени със зеле и с дребнолиите на птиците. Всичко беше приготвено по български вкус. Всеки си вземаше от което му харесваше. Разговаряше се за България. Интересуваха се от състоянието на нашите съграждани при новите условия на живот, за управляващите и кризата, която усложнява още повече положението ни.

Топлото време беше добра предпоставка за веселия и забави. Играеше се на федербал, волейбол, футбол и други спортни игри, докато децата се забавляваха на площадките, изработени специално за тях. Срещата продължи до късно вечерта и когато дойде време да се разделим, отново ни стана тъжно, пожелахме си до нови срещи и всеки си тръгна за своя дом. А когато всички си заминаха, паркът остана все така чист, без никакви разпилени отпадъци, сякаш нищо не беше се случило. Всички са свикнали на оная чистота, която владее във всеки дом и двор в Америка.

Из кварталите на Лос Анжелис

Особено внимание заслужава кеят на Санта Моника. Той е изграден на брега на океана като едно атрактивно място, където не липсват панаирджийски люлки, виенско колело, въздушно влакче, шведска стена, люлки, множество детски игри и занимания, модерни ресторанти, сладкарници и други реалности на тази могъща в туристическия бизнес икономика. Дано не пропусна да отбележа, че колоритът се изгражда от множеството детски хвърчила, сърфове, лодки и къпеши се младежи. Булевардът, минаващ покрай брега на океана, шумеше от милионите идващи и заминаващи леки коли. В този унес залезът ни разкри златото, поднесено от слънцето, потъващо в океана.

Този квартал ни завладя с отлично изградената търговска мрежа, за която ще спомена само един магазин, който е на няколко етажа, като на първия са разположени ресторант и сладкарница, в средата има 7 броя палми с височина 8-10 метра, красиво оформени стволоче, червеняят наредените коледни звезди, а нагоре гирлянди и лампи, променящи поетапно цветовете си. В другите етажи – стоки от всички браншове и модели.

Вечерта ни предложи интересни атракции. По улица трета, където не се движат коли, е пешеходна зона. По нея на всеки двадесет или тридесет метра се разиграват най-различни атракции, като се започне от циркаджийските и се стигне до магьосничеството, и то все от млади хора. Разнородната маса от туристи се трупа, зрелищно завладяна от изпълняваните номера и оставяйки доволна, ги награждава.

Настъпни време за ношуване. Пътуването сякаш беше по мартеница – насреща бяло, по посока на движението –

червено. А встрани на булеварда – светлина, светлина и пак светлина. Черното на този, както и на други квартали на Лос Анжелис е, че има много бездомници, които водят неприеemъщ за човека начин на живот.

При настъпването на нощта в квартал Сан Педро е доста хладно. Празничната коледна и новогодишна украса допълваше околния блясък. Минавахме покрай много популярното двойно дърво от кипариси в непосредствена близост на един луксозен хотел на самия бряг на океана, където отседат дипломати и гости от други континенти, посещаващи Лос Анжелис сити.

Искам в заключение да кажа още две думи за този квартал. През 2002 година се е състояла най-масовата стачка в страната на пристанищните работници. Особено влияние оказали синдикатите, които не са отстъпили пред работодателите за удовлетворяване на исканията им, поради което те са сега на почит и уважение. Този факт не е блъф, защото го потвърдиха от местните власти.

Изложба на коли

Денят започна мрачен и дъждовен. Сякаш бе чакал дълго време този случай: да ръми, да се мръщи, да ни навява мрачни мисли. Никой не може да се опълчи срещу времето и приумиците му...

...Още преди двадесет дни бяха закупени билетите за посещение на най-голямото изложение на леки коли, организирано в центъра на Лос Анжелис Даун Таун. Големият наплив се чувстваше по пътищата към целта, където фриуей беше задръстен от пътуващите за там. Не можеше да се спре никъде. Огромният гараж на няколко етажа бе побрал всички коли, като кокошка пилетата си. А

сега сме тук пред салона, в който са стационарни от седмица марките коли на фирмите изложителки. Най-напред отиваме при първите експонати. Тук са разположени марките на тойота, сузуки, хонда, мазда – която е представена като съдружие с американска компания и други марки полуразглобени с прозрачни купета, отделни двигатели, джанти и обзавеждане. Редуват се германски спортни коли под покровителството на фоксваген – порше, ауди, бмв, мерцедес бенц и други, които желаят да се конкурират със специални марки и модели. Не отстъпват по красота и блясък корейските Виа и австралийските Сааб. Следват волво от групата на комфорт, струкел, карма от автомобилната компания Фиксер и др. Какво да кажем за американските представители: огромни джипове, форд, шевролет, крайслер, дженерал мотърс и други компании, които показват финес и качество на различни модели и модификации. Какво да кажем за италианските коли – красота, вътрешно обзавеждане, модерен дизайн. А за селтик, ролс ройс, дубай.

Един ден, прекаран веред множество коли, разнообразни марки и модели, дава основание да се гордеем, че нациите са напреднали много в автомобилостроенето. Човекът на този етап е достигнал съвършенство в изобретенията и направата им. Хвала...

При посещение на една католическа църква

Горе органът свиреше чудесни мелодии, в които няма тъга или веселие, а някакво странно, всесилно спокойствие на вечността, сякаш излъчвано от небето в звездната нощ. Такива блажени звуци, завладяващи

сърцето и душата, ей богу, повярвайте ми чувам за първи път. Друго не бих могъл да кажа. Амин.

След посещение на църковния храм, продължаваме по-нататък. Навлизаме в един квартал, за който ще кажа само няколко изречения. Това е китайският квартал, който прави силно впечатление с азиатския си маниер на поведение, на търговия с техни стоки, мръсни тротоари, угарки, хартия от най-различни закуски и опаковки по земята, страхотна блъсканица от потока хора, които крещат в стил кавга. По фасадите, по-точно по парапети и простори, се вее всякакъв вид пране – просто неприлично. Чудо, каквото другаде не срещнах. В пълна противоположност на реда на този квартал е така нареченият Малката Италия. Каква разлика – очевидно поразяваща. Това кътче даваше реална представа за бита и начина на живот на две далечно стоящи по съдържание, вери и националности държави. Само като посетите заведенията им за хранене, пицариите, ще се уверите в моята констатация.

Отново светлинна украса

Градът-квартал Пасадена на Лос Анжелис ликуваше предколедно. Всичко блестеше. По улиците и тротоарите нямаше място да се движиш. Беше претъпкано. Чуваше се музика и песни. Малки, но многообразни групички свиреха на духови инструменти. Веселието внасяше допълнително настроение. Пееха се коледни песни. Много открити коли превозваха младежи и девойки и най-вече деца, подсилваха настроението с обичайното мери крисмас /честита коледа/. Биваше невероятна феерия от светлина и песни. По-възрастни хора около открити горящи камини се черпеха и

весело разговаряха. Романтика. Всяко нещо грееше в тържествена украса – червено, зелено, синьо, зелено. Погледнато отдалеч градът приличаше на подхвърлени фойерверки, като разпиляна светлина...

Тъй като и друг път съм разказвал за тази предновогодишна украса, за Пасадена и Наполи – градове-квартали на Лос Анжелис, затова не желая да се повтарям...

За да не пропусна, ще кажа за портокаловата градина, която никак не прилича на нашите праскови такива – обработена и подредена перфектно, на която плодовете ѝ буквално тежат на земята. И да не бързам ще трябва да приключа с моя разказ, защото времето от шест часа вече изтече. Нашата тойота ни чакаше пред три гигантски евкалиптови дървета, осигуряващи сянка на много други коли, паркирани до нас. Довиждане, ботаника...

...Пропуснах, без да желая, американската картинна галерия, която е изложена в зала, блестяща от мрамор и цветен гранит, съставляваща рисунки от всички течения и влияние, напомнящи за знатни фамилии от Ренесанса насам. Видни личности и герои от романи и приказки. Нещо, което допълва впечатленията ми като турист...

Изложба на човешки скелети

В Лас Вегас имах възможност да бъда на изложбата на човешки скелети. Там се влиза без фотоапарат, без камери и без да се пипат експонатите. Независимо че само целите трупове не са под стъкло, наблюдавам човешки скелет като труп, но само че напълно изсушен, без кожата. Всички мускули, стави, очи, уши, крайници и връзките за

тях са показани нагледно. По-нататък виждаме труп, разделен на две половинки по дължина. В стъклени сейфове има череп на части, мозък на части, нервни окончания и мускули на части. По-надолу са белите дробове и сърцето, през което минава артериалната кръв и отива за пречистване през белите дробове. Как функционират те, когато не са болни, или при вредни причинители – например тютюнопушенето. Разрез на сърцето дава нагледно камерите и кръвта, която преминава през тях. Стомахът е показан, когато не е натоварен и когато е пълен, също и соковете, които идват, за да смелят храната. Показани са пораженията при заболяване от язва и от други болести, присъщи за стомаха. Червата са органи, които просмукват постъпилите от стомаха храни и болестите по тях. Ще спомена, че най-много и опасни болести произлизат от дебелото черво. Крайниците са показани като органи на движението, също и манипулациите с ръцете. Отделни частици са характерни за двата вида крайници, има толкова пръсти и при едните и при другите, само че пръстите на ръцете са по-развити в сравнение с тези на краката – много повече предвид предназначението им. Износването на който и да е орган на тялото предизвиква рязка промяна в обмяната на веществата до прекратяване на заболяването. Болестите на коетите са предпоставки за болезнени изживявания, деформации и счупвания, което изисква множество различни способи и методи за лечение. Показани са шинирането и укрепването на съответната кост според случая до намаляване и до окончателното излекуване. По идентичен начин е показан и женският организъм, където заболяванията са от по-друг характер, най-вече по жлезите и най-вече по половите пътища. Показани са зараждането на човешкия организъм в утробата на майката на дни,

седмичи и месеци. Всичко това в стъклени похлупаци, защото любопитството води до пипане, внасяне на зарази по експонатите, до поражения, които не са желателни. Всичко изглежда стерилно, чисто и непипано. Целта е да се покаже чрез изсушени трунове, мускулни влакна, стави, връзки, нервни окончания, кости и други части нагледно как да се избягват, доколкото това е възможно, предстоящи травми и нарушения на цялостния организъм, за да бъде достатъчно силен и здрав при извършване на някакъв вид работа.

